

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. gegužės 3 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Gedimino Sagačio ir Agnės Tiknūtės, susipažinusi su 2023 m. balandžio 25 d. paduotu **pareiškėjos E. Š.** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo 2023 m. sausio 26 d. nutarties peržiūrėjimo

nustatė:

Vilniaus apygardos teismas 2023 m. sausio 26 d. nutartimi paliko nepakeistą Vilniaus miesto apylinkės teismo 2022 m. lapkričio 17 d. nutartį, kuria teismas atmetė pareiškėjos E. Š. prašymą dėl proceso atnaujinimo.

Kasaciniu skundu pareiškėja prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2023 m. sausio 26 d. ir Vilniaus miesto apylinkės teismo 2022 m. lapkričio 17 d. nutartis, ir atnaujinti procesą byloje.

Pareiškėjos kasacinis skundas grindžiamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais – materialiosios ir proceso teisės normų pažeidimu, turinčiu esminės reikšmės vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, jeigu šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui, taip pat skundžiamame teismo sprendime (nutartyje) nukrypimu nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Pareiškėjos kasaciniame skunde nurodomi tokie esminiai argumentai:

1. Pareiškėja prašyme dėl proceso atnaujinimo pažymėjo, kad, įsiteisėjus Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. birželio 9 d. sprendimui civilinėje byloje [Nr. e2-340-905/2021](#), jai paaikšėjo naujos esminės aplinkybės, t. y. kad VĮ Registrų centro archyve esančioje (*duomenys neskelbtini*) butų Nr. 3, 5, 6, 7, 8 byloje Nr. 10/339227 (tomas 7v, inv. Nr. 2425), kuri pradėta 2000 m. gruodžio 27 d., užfiksuota, jog nuo 1996 m. vasario 26 d. butams Nr. 3, 5, 6, 7, 8 skirtos 52/100 dalys iš 15,18 kv. m bendro naudojimo patalpos a-1, a-2, a-3, be to, Formos Nr. 2 iš 1968 m. spalio 23 d. atliktos inventorizacijos, pagrindu kyla pagrįsta abejonė, kad pastato rūšio plotas yra ne 83,50 kv. m, o 156,91 kv. m, kas leidžia daryti išvadą, jog pastato kadastro duomenys yra neteisingi, be to, galimai egzistuoja rūšio patalpų dalis, kuriomis naudojasi nenustatyti asmenys.
2. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai įvertino, kad „nagrinėjamu atveju pareiškėja naujai paaikšėjusias aplinkybes sieja su VĮ Registrų centro archyvinėje medžiagoje rasta dokumentais. Teismo vertinimu, tai, kad po civilinės bylos išnagrinėjimo ir procesinio teismo sprendimo įsiteisėjimo pareiškėja rado naujų dokumentų, savaime neteikia pagrindo spręsti, kad šiuo konkrečiu atveju egzistuoja [CPK 366 straipsnio](#) 1 dalies 2 punkte numatytas pagrindas procesui atnaujinti. Vien tai, kad civilinės bylos nagrinėjimo metu pareiškėja neturėjo pakankamai įrodymų savo ieškinio reikalavimams pagrįsti, nereiškia, jog pareiškėja tokių įrodymų negalėjo gauti“.
3. Pareiškėjos kasaciniame skunde nurodoma, kad naujai paaikšėjusios aplinkybės egzistavo Vilniaus miesto apylinkės teisme nagrinėjant civilinę bylą [Nr. e2-340-905/2021](#), tačiau jos buvo nuslėptos, kadangi civilinės bylos medžiagoje buvo užfiksuota, jog tiek VĮ Registrų centras, tiek atsakovė Vilniaus miesto savivaldybė neturi duomenų, kaip bendro naudojimo patalpų a-1, a-2, a-3 52/100 dalys buvo priskirtos atsakovei Vilniaus miesto savivaldybei. Būtent minėtais rašytiniais įrodymais Vilniaus miesto apylinkės teismas vadovavosi priimdamas sprendimą atmesti ieškovės ieškinį. Pareiškėjai (ieškovei) šios aplinkybės nebuvo ir negalėjo būti žinomos, kadangi civilinės bylos nagrinėjimo metu nebuvo išreikalauta archyvinė byla Nr. 10/339227 bei 1968 m. spalio 23 d. inventorizacijos metu suformuota kadastro duomenų byla. Minėtieji dokumentai nebuvo išreikalauti, nes VĮ Registrų centras, atsakydamas į ieškovės 2021 m. kovo 26 d. prašymą dėl informacijos suteikimo Nr. VB- 2283 bei atsakydamas į ieškovės 2021 m. birželio 16 d. prašymą dėl informacijos suteikimo Nr. VB-2328, ją suklaidino ir pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją apie neva neturimą informaciją apie bendro naudojimo patalpų priskyrimą. Esant tokiai informacijai pareiškėja negalėjo numanyti, jog valstybės institucijos nurodoma informacija negalima tikėti ir ją reikia tikrinti pačiai pažindinant su archyvine medžiaga.
4. Pareiškėjai naujai paaikšėjusios aplinkybės tapo žinomos tik 2022 m. birželio 14 d., susipažinus su VĮ Registrų centro archyvinių bylų duomenimis. Atsižvelgiant į tai, nepraleisdama [CPK 368 straipsnio](#) 1 dalyje nustatyto 3 mėnesių termino, pareiškėja kreipėsi į teismą, prašydama atnaujinti procesą.
5. Naujai paaikšėjusios aplinkybės dėl bendro naudojimo patalpų a-1, a-2, a-3 dalies (52/100 dalies) priskyrimo ieškovės butui nuo 1996 m. vasario 26 d. iš esmės patvirtina ieškovės ieškinio pagrįstumą, reikalaujant jų dalį pripažinti ieškovės nuosavybe ir patvirtinant faktą, kad 1998 m. gruodžio 29 d. priėmimo-perdavimo aktas Nr. 1301-01, ir Vilniaus miesto savivaldybės valdybos 2000 m. birželio 29 d. sprendimas Nr. 1322V, dalyje dėl 10702/26703 dalių bendro naudojimo patalpų a-1 (5,60 kv. m), a-3 (7,96 kv. m) priklausymo nuosavybės teise atsakovei Vilniaus miesto savivaldybei yra neteisėtas.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų

padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui. Kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

Gediminas Sagatys

Agnė Tikniūtė